Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 11. 1937.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 20 marca 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

USTAWA
z dnia 22 lutego 1937 r.
o stanie wyjątkowym.

Art. 1 (1) Wprowadzenie stanu wyjątkowego zarządza Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych i za zezwoleniem Prezydenta Rzeczypospolitej (art. 78 ustawy konstytucyjnej).

(2) Zarządzenie Rady Ministrów, oprócz ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, należy nadto obwieścić w gminach, objętych stanem wyjątkowym.

(3) Zarządzenie wchodzi w życie na obszarze powiatu z dniem obwieszczenia go w mieście, będącym siedzibą powiatowej władzy administracji ogólnej, a gdy warunki nie pozwalają na przeprowadzenie tej czynności w tym mieście — w dniu obwieszczenia w siedzibie właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

(4) Obwieszczenie powinno wymieniać swobody obywatelskie, które ulegają zawieszeniu, oraz skutki, jakie zawieszenie tych swobód pociąga za sobą.

Art. 2. (1) Wprowadzenie stanu wyjątkowego powoduje zawieszenię czasowe następujących swobód obywatelskich: wolności osobistej, nietykalności mieszkania, wolności słowa, tajemnicy korespondencji, wolności zrzeszeń.

(2) Zawieszenie swobód obywatelskich pociąga za sobą z mocy samego prawa skutki, określone w art. 3—7, jeżeli zarządzenie Rady Ministrów o wprowadzeniu stanu wyjątkowego nie zacieśnia wyraźnie ich zakresu.

Art. 3. (1) Zawieszenie wolności osobistej pociąga za sobą skutki, określone w przepisach artykułu niniejszego.

(2) Władzy administracji ogólnej służy wobec osób, zagrażających bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu, samoistne prawo dokonywania rewizji osobistych, zatrzymywania w areszcie w ciągu 8 dni, stosowania w sprawach karnych administracyjnych aresztu tymczasowego na czas do 2 miesięcy, internowania w osobnych miejscach na ten cel przeznaczonych na czas nie przekraczający 3 miesięcy, konfinowania (wyznaczenia przymusowego pobytu) na określonym obszarze na czas nie przekraczający 6 miesięcy, wreszcie — wydalenie z obszaru objętego stanem wyjątkowym na czas trwania tego stanu lub krótszy.

(3) Zarządzenie o internowaniu, konfinowaniu i wydaleniu połączyć można z ograniczeniami niezbędnymi dla zapewnienia skuteczności tym zarządzeniom.

(4) Internowanie i konfinowanie do dni 30 zarządza powiatowa władza, na okres zaś dłuższy — wojewódzka władza administracji ogólnej.

(5) Wobec osób, podejrzanych o popełnienie zbrodni lub występku, ściganych z urzędu, należy stosować areszt tymczasowy; odstąpienie od aresztowania pod warunkiem złożenia kaucji lub poręczenia może nastąpić tylko za zgodą prokuratora.

Art. 4. Zawieszenie rękojmi nietykalności mieszkania pociąga za sobą samoistne uprawnienie władz administracji ogólnej do dokonywanie rewizji domowych i zajmowania przedmiotów u osób, zagrażających bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu.

Art. 5. Zawieszenie wolności słowa uprawnia władze administracji ogólnej do:

1) wprowadzania cenzury prewencyjnej dla druków i wszelkich utworów, przeznaczonych do rozpowszechniania,

2) Zawieszania czasopism, konfiskaty druków i wszelkich utworów, przeznaczonych do rozpowszechniania, odbierania im debitu pocztowego oraz ograniczania ich rozpowszechniania, jeżeli zagrażają one bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu,

3) zakazu wydawania nowych czasopism bez uprzedniego zezwolenia,

4) zakazu zajmowania się rozpowszechnianiem druków bez uprzedniego zezwolenia,

5) zakazu wykonywania przemysłu i zawodu drukarskiego i graficznego przez osoby, zagrażające bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu,

6) wprowadzania cenzury prewencyjnej utworów, przeznaczonych do odtwarzania publicznego, tudzież kontroli i przerywania tego rodzaju produkcyj.

Art. 6. Zawieszenie tajemnicy korespondencji pociąga za sobą uprawnienie władz administracji ogólnej do przeglądania korespondencji, przesyłek pocztowych i telegramów, do ich zajmowania i konfiskaty oraz do kontroli przerywania rozmów telefonicznych i radiowych.

Art. 7. Zawieszenie wolności zrzeszeń pociąga za sobą skutki następujące:

1) nowe zrzeszenia i oddziały można tworzyć tylko za uprzednim zezwoleniem władz administracji ogólnej,

2) jeżeli władza administracji ogólnej uzna, że względy bezpieczeństwa, spokoju lub porządku publicznego tego wymagają, może:

a) zawieszać i ograniczać działalność zrzeszeń,

b) roztaczać nadzór nad działalnością zrzeszeń i przeglądać ich akta,

c) nakazywać uprzednie zawiadamianie władzy o posiedzeniach władz i organów zrzeszeń oraz wysyłać na posiedzenia te swoich przedstawicieli,

d) uchylać i zawieszać wykonanie uchwał, powziętych przez władze i organa zrzeszeń,

e) zakazywać zmów pracodawców i pracowników oraz związanej z tym działalności.

Art. 8. (1) W czasie trwania stanu wyjątkowego Minister Spraw Wewnętrznych może w porozumieniu z interesowanymi ministrami wydawać wyjątkowe rozporządzenia i zarządzenia co do:

1) wyrabiania broni, amunicji, materiałów wybuchowych oraz innych narzędzi i substancyj, mogących służyć do napaści lub obrony.

2) przebywania i zachowywania się w miejscach publicznych, używania odznak i mundurów, dokonywania zdjęć fotograficznych,

3) urządzania zgromadzeń i imprez, połączonych ze skupieniem się ludności,

4) dowodów osobistych i meldunków,

5) kontroli, ograniczenia lub zamknięcia ruchu osobowego i towarowego na drogach lądowych, wodnych i powietrznych oraz komunikacji pocztowej, telegraficznej i telefonicznej i radiowej,

6) wyrobu, obrotu, posiadania i używania wszelkich urządzeń, mogących służyć do porozumienia się na odległość,

7) zaopatrzenia ludności w artykuły pierwszej potrzeby,

8) ochrony i utrzymania prawidłowego działania środków komunikacyjnych i środków łączności wraz z przynależnymi urządzeniami, urzędów i instytucji rządowych i samorządowych, wreszcie — wszelkich zakładów i przedsiębiorstw, których normalna działalność leży w interesie publicznym.

(2) Rozporządzenia i zarządzenia wyjątkowe mogą wprowadzać osobiste i rzeczowe świadczenia ludności, nie przekraczające jednak zakresu świadczeń, zastrzeżonych przepisami na rzecz wojska w okresie wojennym. Jako świadczenia osobiste można wprowadzić bezpłatne pełnienie pomocniczej służby bezpieczeństwa przez ludność miejscową, pod nadzorem władz gminnych i odpowiedzialnością gminy za szkody i straty, wynikłe z zaniedbania obowiązków tej służby. Odpowiedzialność i wysokość odszkodowania ustala wojewódzka władza administracji ogólnej, przy czym może ona nakazać egzekucję na rzecz poszkodowanego w trybie administracyjnym. Przyznanie tego odszkodowania nie narusza praw poszkodowanego do dochodzenia dalszych szkód na drodze sądowej. Gmina ma zwrotne roszczenie do osób, z których winy szkoda powstała.

(3) Przepisy art. 1 stosuje się odpowiednio do rozporządzeń i zarządzeń wyjątkowych.

(4) W rozporządzeniu lub zarządzeniu wyjątkowym można przekazywać uprawnienia, przewidziane w artykule niniejszym, wojewódzkim i powiatowym władzom administracji ogólnej.

Art. 9. Zakłady i przedsiębiorstwa, na które w myśl art. 8 pkt 8) może być rozciągnięta ochrona w razie wprowadzenia stanu wyjątkowego, obowiązane są w każdym czasie udzielać na żądanie Ministra Spraw Wewnętrznych danych co do środków, jakimi może być zapewniona normalna ich działalność.

Art. 10. (1) Jeśli na obszarze, na którym obowiązuje stan wyjątkowy, są lub mają być wprowadzone sądy doraźne, Rada Ministrów może upoważnić Ministra Sprawiedliwości do wydania rozporządzenia, że — w stosunku do przestępstw, popełnionych na obszarze stanu wyjątkowego w czasie istnienia tego stanu — dozwolone jest stosowanie postępowania doraźnego bez zachowania ograniczeń co do terminów, zakreślonych dla przesłuchania oskarżonych (obwinionych), trwania dochodzeń, złożenia wniosku co do stawienia oskarżonego przed sądem doraźnym, wyznaczenia rozprawy głównej i czasu jej trwania.

(Dokończenie nastąpi.)

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. nr. 17 z dnia 10 marca 1937 r.)

USTAWA

z dnia 3 marca 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980), zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 629) i ustawą z dnia 14 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 246), wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 4 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Dla władz i urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw samorządu terytorialnego ustana-

wia się oznaki, złożone z herbu województwa, do którego należą, i z napisu odpowiadającego ich nazwie.";

w tymże artykule w ustępie 2 skreśla się zdanie drugie;

2) w art. 19 w ustępie 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie następujące:

„Miasta, posiadające historycznie uzasadnione herby, zatwierdzone na podstawie art. 4 ust. 3, mogą w pieczęciach władz i urzędów miejskich używać tych herbów zamiast orła państwowego";

3) tytuł V zastępuje się przepisami o brzmieniu następującym:

„Tytuł V.

Zezwolenie na używanie herbów.

Art. 21. Osobom i instytucjom prywatnym nie wolno używać pieczęci z orłem państwowym, ani też nie wolno im używać w celach handlowych oraz na blankietach i szyldu herbu państwowego.

Przepis ustępu pierwszego stosuje się także do herbów wojewódzkich oraz do herbów powiatowych lub gminnych związków samorządu terytorialnego.

Właściwe związki samorządowe mogą za zgodą wojewody, a m. st. Warszawa za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych — udzielać zezwoleń na używanie swych herbów osobom i instytucjom prywatnym w celach handlowych oraz na blankietach i szyldach.

Zezwolenie można cofnąć, jeżeli wymaga tego interes publiczny.

Tytuł VI.

Przepisy karne.

Art. 22. Kto bezprawnie używa godła państwowego, oznaki władzy państwowej, samorządowej lub korporacji publiczno-prawnej, bandery handlowej morskiej, polskiego znaku pocztowego oraz flagi niewojennych statków państwowych,

podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3000 złotych, albo jednej z tych kar.";

4) tytuł VI otrzymuje odznaczenie: ,,Tytuł VII";

5) w art. 24 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przepisy szczegółowe w sprawach, unormowanych rozporządzeniem niniejszym, nie wyłączając przepisów, dotyczących pieczęci poszczególnych władz (urzędów, zakładów, instytucyj, przedsiębiorstw, korporacyj) oraz używania, wyrobu i nadzoru nad wyrobem tych pieczęci, — ustali rozporządzenie Rady Ministrów.";

6) w art. 26 ustęp 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„Władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa samorządu terytorialnego dostosują swe oznaki i pieczęcie do przepisów rozporządzenia niniejszego najpóźniej z końcem roku następującego po roku, w którym herby odnośnych województw lub inne herby związków samorządu terytorialnego będą nadane lub zatwierdzone.".

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: (—) Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 17 z dnia 10 marca 1937 r.)

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 5 marca 1937 r.

o poborze rekruta w 1937 r.

Na podstawie art. 62 ust. (1) ustawy konstytucyjnej zarządzam co następuje:

§ 1. Zarządza się pobór rekruta na r. 1937.

§ 2. Poborowi uznani za zdolnych do czynnej służby wojskowej powinni otrzymać wyszkolenie wojskowe w granicach kontyngentu, ustalonego w budżecie na rok 1937/38.

§ 3. Wykonanie zarządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wewnętrznych: (—) Sławoj Składkowski
Minister Spraw Wojskowych: (—) Kasprzycki.

(Przedurk z Dz. Ust. R. P. Nr. 17 z dnia 10 marca 1937 r.)

USTAWA

z dnia 10 marca 1937 r.

z zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 591), zmienionym ustawą z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 216) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 820) wprowadza się zmiany następujące:

1) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Krzyż i Medal Niepodległości można nadawać do dnia 30 czerwca 1938 r. na podstawie zgłoszeń, złożonych najpóźniej, do dnia 31 grudnia 1937 r.";

2) po art. 7 dodaje się, jako nowe artykuły 8, 9, 10, 11, 12 i 13, przepisy następujące:

„Art. 8. Komitet Krzyża i Medalu Niepodległości po zakończeniu prac rozwiązuje się własną uchwałą i przekazuje swoje archiwa Instytutowi Józefa Piłsudskiego, poświęconemu badaniu najnowszej historii Polski.

Art. 9. Krzyż lub Medal Niepodległości traci się:

1) z mocy prawomocnego wyroku sądowego, powodującego utratę orderów i odznaczeń,

2) z mocy zatwierdzonego przez Prezydenta Rzeczypospolitej orzeczenia Sądu Honorowego odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości

Art. 10. Sąd Honorowy orzeka utratę odznaczenia za czyny nie licujące z honorem.

Art. 11. (1) Członkowie Sądu Honorowego powoływani będą spośród osób odznaczonych Krzyżem Niepodległości.

(2) Pierwszy skład Sądu Honorowego powoła Komitet Krzyża i Medalu Niepodległości.

(3) Z pierwszego składu ustępuje corocznie 1/3 członków Sądu w drodze losowania.

(4) Na miejsce członków ustępujących Sąd Honorowy powoływać będzie nowych członków na okres trzechletni.

(5) Członkowie ustępujący mogą być ponownie powoływani.

(6) Organizację Sądu Honorowego i tryb postępowania przed nim określi statut, opracowany przez Komitet i zatwierdzony przez Prezesa Rady Ministrów. Zmiany statutu przeprowadza na wniosek Sądu Honorowego Prezes Rady Ministrów.

Art. 12. (1) Sąd Honorowy ma prawo wzywać osoby do stawienia się z oznajmieniem skutków, przewidzianych w art. 117 kodeksu postępowania karnego. Grzywnę za niestawiennictwo orzeka i przymusowe sprowadzenie zarządza właściwy sąd grodzki na wniosek Sądu Honorowego.

(2) W razie nieusprawiedliwionej odmowy zeznań, Sąd Honorowy zwraca się do właściwego sądu grodzkiego z wnioskiem o ukaranie świadka w myśl art. 118 kodeksu postępowania karnego.

(3) Sąd Honorowy może zwrócić się do miejscowego sądu grodzkiego o przesłuchanie świadka, zamieszkałego poza Warszawą.

(4) Sądowi Honorowemu należy przesyłać co do osób odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości:

a) odpisy wyroków, skazujących za zbrodnię lub występki,
b) odpisy orzeczeń oficerskich sądów honorowych o wykluczenie z korpusu oficerskiego,
c) odpisy orzeczeń dyscyplinarnych o przeniesieniu funkcjonariusza publicznego w stan spoczynku lub o wydaleniu go ze służby.

(5) Na żądanie Sądu Honorowego należy udzielić mu do przejrzenia akta sprawy karnej, honorowej lub dyscyplinarnej.

Art. 13. (1) O utracie Krzyża lub Medalu Niepodległości ogłasza się w gazecie rządowej.

(2) Odebrania odznaki, dyplomu i legitymacji dokonywają władze administracji ogólnej.";

3) art. 8 i 9 otrzymują numerację 14 i 15.

Art. 2. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 591) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: (—) Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 18 z dnia 13 marca 1937 r.)

Komunalna Kasa Oszczędności
powiatu Katowickiego
KATOWICE, ul. Pocztowa 5 (własny gmach)
Rok zał. 1888. Telefon Nr. 345-51 i 345-52
przyjmuje wkłady oszczędnościowe,
otwiera rachunki bieżące,
załatwia wszelkie czynności bankowe.

Gestetner
Polska Spółka
MASZYN DO POWIELANIA
Sp. z o. o.
WARSZAWA
ul. Królewska 41. Telefon 265-15, 545-52
KATOWICE, ul. Kopernika 12, tel. 305-54
POZNAŃ, ul. Ogrodowa 18, telefon 20-48
LWÓW, ul. Bielowskiego 6, telefon 29-83
KRAKÓW, ul. Podwale 7, telefon 115-07

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych

Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.